

ring kan worden getoetst door een andere deskundige (zie punt 7.1 en 7.2 van deze annotatie) dan de SPV die de verklaring heeft opgesteld. Reden: de toetsing van een medisch rapport vergt mogelijk-kerwijs de medewerking van de persoon op wie dit rapport betrekking heeft. De referente is strikt genomen echter geen partij in het geschil tussen de vreemdeling en de IND. Dit bemoeilijkt de toetsing van de verklaring, aangezien de bestuursrechter geen processuele consequenties kan verbinden aan weigerachtigheid van de referente.

Tot slot

9. Wij vinden dat de Afdeling haar jurisprudentie over de bruikbaarheid van geneeskundige verklaringen bij het beslissen op aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning – en bij het toetsen van dergelijke beslissingen – moet bijstellen. Ten eerste en vooral: naar onze overtuiging mag (strijd met) de Richtlijn niet langer worden gebruikt als dragend argument om geneeskundige verklaringen buiten beschouwing te laten. Ten tweede en bovendien: wij zijn van mening dat de vraag of een geneeskundige verklaring 'slechts' waardeoordelen bevat, alleen adequaat kan worden beantwoord door een persoon die zich qua kennis en kunde kan meten met de opsteller van de verklaring in kwestie.
L.M. Koenraad en A.C. Hendriks

AB 2020/358

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

15 juli 2020, nr. 201905150/1/R4
(Mr. B. Schueler)
m.nt. T. Groot*

Art. 1:2 lid 1 Awb; art. 2.1 lid 1 sub a Wabo

NJB 2020/1913
Milieurecht Totaal 2020/7154
ABkort 2020/336
ECLI:NL:RVS:2020:1671

Omgevingsvergunning klimrots. Belanghebbendheid bij aangrenzende percelen.

Tussen partijen is niet in geschil dat wederpartij op een zodanige afstand woont van het perceel dat hij daarop vanuit zijn woning geen zicht heeft. Het perceel van wederpartij aan de locatie 2 ligt in de onmiddellijke nabijheid van het perceel. De percelen worden slechts van elkaar gescheiden door een

sloot. Deze situatie kan gelijkgesteld worden met die van aangrenzende percelen.

Belanghebbendheid wordt in beginsel bij besluiten krachtens de Wabo aangenomen bij bewoners en eigenaren, en ook bij anderszins zakelijk of persoonlijke gerechtigden van een perceel dat grenst aan het perceel waarop het betrokken besluit ziet, of dat gelijk te stellen is met een aangrenzend perceel. Bij dergelijke percelen wordt ervan uitgegaan dat feitelijke gevolgen, indien die zich voordoen, in beginsel van enige betekenis zijn.

Over het gemotiveerde betoog van het college dat die gevolgen zich op het perceel van wederpartij niet kunnen voordoen, overweegt de Afdeling als volgt. Tussen de stukken bevindt zich een foto, die, naar tussen partijen niet in geschil is, is genomen vanaf het perceel van wederpartij. Blijkens die foto is de klimwand vanaf zijn perceel goed zichtbaar. De omstandigheid dat Karting Eefde, zoals zij ter zitting heeft gesteld, bomen heeft geplant om de klimwand aan het zicht te onttrekken, zodat in de toekomst het zicht zal worden beperkt, is niet van betekenis, nu de vraag voorligt of wederpartij ten tijde van het besluit op bezwaar een rechtstreeks belang heeft. Gelet hierop heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat wederpartij een rechtstreeks bij het besluit van 25 juli 2017 betrokken belang heeft.

Uitspraak op het hoger beroep van het college van burgemeester en wethouders van Lochem, appellant, tegen de uitspraak van de Rechtbank Gelderland van 29 mei 2019 in zaak nr. 18/1244 in het geding tussen:

Wederpartij, te Eefde, gemeente Lochem,
en
Het college.

Procesverloop

Bij besluit van 25 juli 2017 heeft het college aan Karting Eefde & Outdoor Sport B.V. een omgevingsvergunning verleend voor het bouwen van een klimrots op het perceel Elzerdijk 44 te Eefde (hierna: het perceel).

Bij besluit van 23 januari 2018 heeft het college het door wederpartij daartegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Bij uitspraak van 29 mei 2019 heeft de rechtbank, voor zover hier van belang, het door wederpartij daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit van 23 januari 2018 vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht (niet opgenomen; red.).

Tegen deze uitspraak heeft het college hoger beroep ingesteld.

Wederpartij en Karting Eefde hebben een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

Karting Eefde heeft nadere stukken ingediend.

* T. Groot is advocaat bij de sectie bestuursrecht van Stijl Advocaten.

De Afdeling heeft partijen telefonisch gehoord op 13 mei 2020. Aan deze telefonische hoorzitting (hierna: de zitting) hebben deelgenomen wederpartij, vertegenwoordigd door drs. S.A.N. Geerling, rechtsbijstandverlener te Zoetermeer, en het college, vertegenwoordigd door S. Hofland. Voorts is als partij gehoord Karting Eefde, vertegenwoordigd door gemachtigde.

Overwegingen

1. In verband met de uitbraak van het coronavirus kon in deze zaak een zitting in fysieke vorm bij de Afdeling niet plaatsvinden. Om die reden zijn partijen door middel van telefonen gehoord.

2. Karting Eefde exploiteert een kartbaan, klimpark en survivalbaan op het perceel. Wederpartij woont op het perceel locatie 1 en is eigenaar van een perceel, dat voorheen bekend was als het perceel locatie 2 te Eefde (hierna: perceel locatie 2).

Bij besluit van 25 juli 2017 heeft het college aan Karting Eefde een omgevingsvergunning verleend als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo) voor het bouwen van een klimrots ten behoeve van de survivalbaan op het perceel. De vergunde klimwand is 12 m hoog. De afstand tussen het perceel locatie 2 en de voorziene klimwand bedraagt ongeveer 15 m. Tussen de locatie van de klimwand en het perceel van wederpartij staan loofbomen. wederpartij verhuurt het perceel. Het perceel is in gebruik bij een stichting die daarop een landgoed ontwikkelt. Op het perceel staat een yurt.

Het college heeft het bezwaar van wederpartij niet-ontvankelijk verklaard, omdat hij volgens het college geen belanghebbende is bij het besluit van 25 juli 2017. De rechtbank heeft geoordeeld dat het college zich ten onrechte op dit standpunt heeft gesteld. Volgens de rechtbank is wederpartij belanghebbende reeds omdat zijn perceel kan worden gelijkgesteld met dat van een aangrenzend perceel.

De klimwand is inmiddels gerealiseerd.

3. Het college betoogt dat de rechtbank wederpartij ten onrechte als belanghebbende heeft aangemerkt. Daartoe voert het college, onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 23 augustus 2017, ECLI:NL:RVS:2017:2271, aan dat wederpartij op het perceel locatie 2 geen gevolgen van enige betekenis ondervindt van de klimwand. Bomen onttrekken de klimwand volgens het college nagenoeg aan het zicht vanaf het perceel. De rechtbank heeft ten onrechte niet bij zijn beoordeling betrokken dat er geen gevolgen van enige betekenis zijn voor wederpartij, aldus het college.

3.1. Artikel 8:1, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) luidt:

"Degene aan wie het recht is toegekend beroep bij een bestuursrechter in te stellen, dient alvorens beroep in te stellen bezwaar te maken".

Artikel 7:1, eerste lid, luidt:

"Degene aan wie het recht is toegekend beroep bij een bestuursrechter in te stellen, dient alvorens beroep in te stellen bezwaar te maken [...]".

Artikel 1:2, eerste lid, luidt:

"Onder belanghebbende wordt verstaan: degene wiens belang rechtstreeks bij een besluit is betrokken".

3.2. Tussen partijen is niet in geschil dat wederpartij op een zodanige afstand woont van het perceel dat hij daarop vanuit zijn woning geen zicht heeft. Het perceel van wederpartij aan de locatie 2 ligt in de onmiddellijke nabijheid van het perceel. De percelen worden slechts van elkaar gescheiden door een sloot. Deze situatie kan gelijkgesteld worden met die van aangrenzende percelen.

Belanghebbendheid wordt in beginsel bij besluiten krachtens de Wabo aangenomen bij bewoners en eigenaren, en ook bij anderszins zakelijk of persoonlijke gerechtigden van een perceel dat grenst aan het perceel waarop het betrokken besluit ziet, of dat gelijk te stellen is met een aangrenzend perceel. Bij dergelijke percelen wordt ervan uitgegaan dat feitelijke gevolgen, indien die zich voordoen, in beginsel van enige betekenis zijn.

Over het gemotiveerde betoog van het college dat die gevolgen zich op het perceel van wederpartij niet kunnen voordoen, overweegt de Afdeling als volgt. Tussen de stukken bevindt zich een foto, die naar tussen partijen niet in geschil is, is genomen vanaf het perceel van wederpartij. Blijkens die foto is de klimwand vanaf zijn perceel goed zichtbaar. De omstandigheid dat Karting Eefde, zoals zij ter zitting heeft gesteld, bomen heeft geplant om de klimwand aan het zicht te onttrekken, zodat in de toekomst het zicht zal worden beperkt, is niet van betekenis, nu de vraag voorligt of wederpartij ten tijde van het besluit op bezwaar een rechtstreeks belang heeft. Gelet hierop heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat wederpartij een rechtstreeks belang heeft van 25 juli 2017 betrokken belang heeft.

Het betoog faalt.

Slotoverwegingen

4. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Noot

1. Het criterium of aannemelijk is dat ter plaatse van het betrokken perceel gevolgen van enige betekenis kunnen worden ondervonden (zie daarover mijn artikel in *TBR* 2020/90) wordt blijkens de volgende rechtspraak *niet* gehanteerd bij aangrenzende percelen. Zie ABRvS 14 september 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2455 (en daarover ook Rb. Gelderland 7 mei 2018, ECLI:NL:RBGEL:2018:2097 en Rb. Overijssel 18 augustus 2020, ECLI:NL:RBOVE:2020:2700). De Afdeling stelt in deze uitspraak vast dat appellants (een fruitteeltbedrijf) eigenaar en gebruiker is van het perceel direct gelegen naast het perceel van vergunninghouder die zijn kelder wil vergroten en legaliseren te 't Goy.

“De Afdeling is van oordeel dat reeds het belang van appellants als eigenaar van het aangrenzende perceel maakt dat hij een rechtstreeks bij de verlening van de omgevingsvergunning betrokken belang heeft in de zin van artikel 1:2, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (...). De door het college ter zitting genoemde uitspraak van de Afdeling van 16 maart 2016, ECLI:NL:RVS:2016:737 (*AB* 2016/256), leidt niet tot een ander oordeel. Die uitspraak, waarin bij de vraag naar de belanghebbendheid van de betrokkene werd beoordeeld of aannemelijk was dat ter plaatse van haar woning of perceel gevolgen van enige betekenis konden worden ondervonden, betrof een situatie waarin de betrokkene op een afstand woonde van 5 km van de inrichting waarvoor de in die procedure in geding zijnde omgevingsvergunning was verleend. De hier aan de orde zijnde situatie is daarmee niet vergelijkbaar.”

De Afdeling is aldus van oordeel dat het appellerende fruitteeltbedrijf als eigenaar van het aangrenzende perceel als belanghebbende moet worden aangemerkt. Conclusie: het criterium gevolgen van enige betekenis wordt niet toegepast bij eigenaren van aangrenzende percelen. Gezien de ratio van de categorale belanghebbende-benadering bij eigenaren van aangrenzende percelen en van het criterium gevolgen van enige betekenis lijkt mij dit ook logisch (zie hierna, punt 2).

2. Hoe verhoudt de hierboven afgedrukte uitspraak zich tot de bestaande rechtspraak van de Afdeling? Allereerst past deze uitspraak in de rechtspraak waarin voor eigenaren van aangrenzende percelen wordt aangenomen dat zij belanghebbenden zijn (dat is categoriaal belanghebbend). Zie ABRvS 27 maart 2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE0706, *AB* 2002/189; ABRvS 11 december 2013, ECLI:NL:RVS:2013:2343; en ABRvS 23 mei 2018,

ECLI:NL:RVS:2018:1701. Eerder al werd dit ‘aangrenzend perceel’ ruim uitgelegd door de Afdeling. Uit ABRvS 14 augustus 2002, ECLI:NL:RVS:2002:AE6459, *AB* 2002/394 en ABRvS 19 oktober 2016, ECLI:NL:RVS:2016:2745 volgt namelijk dat de Afdeling soepel is bij de vraag hoe aangrenzend een ‘aangrenzend perceel’ in de praktijk moet zijn (het ging hier om situaties met tussenliggende wegen). In zoverre handelt de Afdeling dus in lijn met haar eigen rechtspraak over categorale belanghebbendheid bij eigenaren van aangrenzende percelen. Echter, het is de vraag of dit ook het geval is voor wat betreft de onder punt 1 genoemde rechtspraak. In r.o. 3.2 van de hierboven afgedrukte uitspraak wordt namelijk het criterium gevolg van enige betekenis wél genoemd, terwijl dus eerder door de Afdeling is overwogen dat dit criterium *niet* wordt toegepast bij appellants die eigenaar zijn van aangrenzende percelen (punt 1). In zoverre staat deze uitspraak van 15 juli jl. op gespannen voet met de eerdere uitspraak van de Afdeling. Maar de overwegingen in r.o. 3.2 zijn inmiddels wel herhaald in ABRvS 12 augustus 2020, ECLI:NL:RVS:2010:1910 en lijken een begin van een lijn. De ratio van de categorale belanghebbende-benadering en van het criterium gevolgen van enige betekenis lijkt evenwel niet op elkaar aan te sluiten. De ratio van categorale belanghebbende is dat als je eigenaar bent (of anderszins zakelijk of persoonlijk gerechtigde) van een perceel dat ‘grenst’ aan het perceel waarop het betrokken besluit ziet, je altijd gevolgen zult ondervinden (hoe minimaal ook). En dat je als eigenaar dus belanghebbende bent. Het criterium gevolgen van enige betekenis is een filter (correctie) voor diegenen die zich net kwalificeren als belanghebbende (ze zijn net de ontvankelijkheidsdrempel over; zie voormeld *TBR*-artikel). Dat ‘net de drempel over’ geldt mijns inziens nou net niet voor eigenaren van ‘aangrenzende percelen’. Oftewel, de overwegingen in r.o. 3.2 van de hierboven afgedrukte uitspraak komen op mij wat vreemd over.

T. Groot